

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: στον Θεό πρέπει να παραδοθεί ο άνθρωπος ολοκληρωτικά και να έχει πλήρη εμπιστοσύνη σε Αυτόν

[gallery]

Τη Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά Μόσχας τέλεσε τη Μεγάλη Τετάρτη, στις 11 Απριλίου 2012 ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας. Μετά το πέρας της Θείας Συνάξεως ο Σεβασμιώτατος Ιεράρχης κήρυξε το θείο λόγο, όπου ανέλυσε τη σημασία της Ευαγγελικής περικοπής, η οποία αφορούσε στην αμαρτωλή γυναίκα που άλειψε τον Κύριο με πολύτιμο μύρο.

«Η αμαρτωλή γυναίκα, η οποία έχυσε το μύρο στα πόδια του Σωτήρα, το έκανε από τη μεγάλη αγάπη της προς τον Θεό και τον Ενσαρκωμένο Αυτού Υιό. Μπορεί να μην ήξερε πολλά από όσα ήξεραν οι απόστολοι διδαγμένοι από τον Κύριο καθ'όλη τη διάρκεια της επίγειας Του διακονίας, αλλά με την καρδιά της αισθάνθηκε ότι δεν ήταν ένας απλός Άνθρωπος ο Ανακείμενος στο Δείπνο και ότι επιδεικνύοντας σεβασμό προς Αυτόν θα μπορούσε να λάβει άφεση αμαρτιών. Με τα δάκρυα έπλυνε τα πόδια Του, διότι όλη η ζωή αυτής της γυναίκας, άσχημη και άχαρη, η οποία χαρακτηρίζεται από την υμνογράφο ως «ζοφώδης τε καί ασέληνος, έρωσ τής αμαρτίας», δηλαδή ένας αμαρτωλός έρωτας, στερημένος από φως, πέρασε μπροστά στα μάτια της και μετανοούσα έφερε αυτά τα δάκρυα και το πολύτιμο μύρο. Ίσως ξόδευσε όλη την περιουσία της για να αγοράσει το μύρο, αλλά δεν υπολόγισε το χρήμα, διότι η αγάπη του Θεού είναι ανεκτίμητη, όπως ανεκτίμητη είναι και η μετάνοια», ανέφερε χαρακτηριστικά ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας.

Επίσης τόνισε ότι ο Ιούδας μαζί με άλλους μαθητές βλέποντας τη γυναίκα να σπάσει το αλαβάστρινο δοχείο γεμάτο πολύτιμο μύρο, αμέσως υπολόγισαν την τιμή και τον αριθμό των φτωχών, οι οποίοι θα μπορούσαν να ευεργετηθούν σε περίπτωση πωλήσεως του μύρου. Έπραξαν έτσι νομίζοντας ότι θα εφάρμοζαν την εντολή του Διδασκάλου τους, διότι ο Κύριος δίδασκε τους μαθητές ότι πρέπει να φροντίζουν τους φτωχούς. Αν και φαινομενικά σωστή κίνηση από μέρους των μαθητών, αυτοί όμως παρέβλεψαν το ουσιώδες, παρέβλεψαν εκείνη τη θυσία της αγάπης, την οποία προσέφερε η γυναίκα, διότι εκείνη τη στιγμή ασχολήθηκαν με τους μαθηματικούς υπολογισμούς της τιμής του πολύτιμου μύρου. Ο Ιούδας όμως με τη δυσαρέσκειά του για το Σωτήρα Χριστό αποφάσισε να αφήσει τον κύκλο των μαθητών μια και ήξερε για τη δυσαρέσκεια των αρχιερέων και πρεσβυτέρων για τον Χριστό. Πηγαίνει στους αρχιερείς να συμφωνήσει τιμή, που θα

του έδιναν για την προδοσία του Διδασκάλου. Τριάντα αργύρια ήταν εκείνη την εποχή ένα σημαντικό ποσό με το οποίο θα μπορούσε κανείς να αγοράσει ένα οικόπεδο.

Πώς ένας μαθητής και απόστολος του Χριστού έγινε προδότης; Όπως αναρωτιέται και ο υμνωδός: «Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σους ὑπερεῖδεν; ὦ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου!».

Το μυστήριο της ανθρώπινης καρδιάς δεν ερμηνεύεται λογικά. Υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι μόλις δεχθούν κλήση από το Θεό, αμέσως αφήνουν το παν και Τον ακολουθούν, ενά υπάρχουν και όσοι δεχόμενοι την κλήση συνεχίζουν να ασχολούνται με αριθμητικούς υπολογισμούς, σκέφτονται για το προσωπικό τους συμφέρον και αμφιβάλλουν.

Είναι ανάγκη διά της μετοχής στα Μυστήρια της Εκκλησίας, δια της προσευχής ο άνθρωπος να υπερβεί αυτό τον εσωτερικό διχασμό, αλλιώς κινδυνεύει να ακολουθήσει την πορεία του Ιούδα. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι προ της μεταλήψεως λέμε: «Οὐ φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας...». Ο κίνδυνος να γίνουμε προδότες υπάρχει για τον καθένα από μας, και δεν πρέπει να σκεφτόμαστε ότι δε θα διστάζαμε στις δοκιμασίες που υπέστησαν τότε οι μαθητές του Σωτήρα. Τώρα που όλα είναι εντάξη ερχόμαστε στην Εκκλησία και έχουμε εντύπωση ότι είμαστε πιστοί μαθητές του Χριστού. Είναι μεγάλο θέμα εάν μείναμε πιστοί και δε θα πάθαμε κλονισμό σε περίπτωση αλλαγής στάσεως των κρατικών αρχών απέναντι στην Εκκλησία, όπως συνέβαινε ήδη στην ιστορία, και με τη διασάλευση των θεμελίων της εκκλησιαστικής ζωής. Πόσο κοντά είμαστε στο Σωτήρα; Είμαστε πρόθυμοι να Του προσφέρουμε μια θυσία αντάξια εκείνης της αμαρτωλής γυναίκας; Με απλά λόγια, είμαστε πρόθυμοι να Του προσφέρουμε όλη τη ζωή μας, χωρίς υπολογισμούς, δισταγμούς και εσωτερικό διχασμό; Αυτό σε τελική ανάλυση θέλει από μας ο Θεός, να είμαστε πιστοί και αφοσιωμένοι δούλοι και θεράποντές Του, να παραδώσουμε όλη τη ζωή μας στον Θεό και να έχουμε πλήρη εμπροσθοσύνη σε Αυτόν. Εάν πράξουμε έτσι, εάν με καθαρή καρδιά και διάνοια να προσερχόμαστε στα Άγια του Χριστού Μυστήρια τότε ο Θεός να μας ενδυναμώσει την περίοδο των δοκιμασιών για να μην γίνουμε αποστάτες και προδότες, να μη διστάζουμε και να ολιγοψυχούμε, αλλά να παραμένουμε πιστοί υιοί και θυγατέρες, θεράποντες και μάρτυρες Αυτού.

«Σήμερα, τη Μεγάλη Τετάρτη, την παραμονή της μεγάλης ημέρας κατά την οποία θα τελέσουμε μνήμη του Μυστικού Δείπνου όπου όλοι οι μαθητές, συμπεριλαμβανομένου και του Ιούδα, υπό τη μορφή Άρτου και Οίνου κοινώνησαν του Σώματος και Αίματος του Χριστού, ο Κύριος μας υπενθυμίζει όλα τα ως άνω. Για τους μεν οι μετάληψη ήταν εις σωτηρία και ζωή αιώνιον, για τον προδότη εις κρίμα και κόλαση, διότι δεν τον απέτρεψε από την πραγμάτωση της αμαρτωλής του σκέψεως.

Να θυμόμαστε αυτά τα γεγονότα, να σκεφτόμαστε πόσο έτοιμοι είμαστε να παραδώσουμε όλη τη ζωή μας στον Θεό. Να παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας δίδει πάντα την ευλογημένη Του δύναμη να είμαστε πιστοί του θεράποντες και μάρτυρες ώστε μετά το τέλος της ζωής μας να μας ανοίξουν οι πύλες της Βασιλείας των Ουρανών. Αμήν».

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/54327/>